

at medføre vanskeligheder, om undersøgelsen skulle foretages af arbejdstilsynets læger, f. eks. på grund af vedkommende virksomheds afsides beliggenhed, er der dog givet adgang til at lade undersøgelsen foretage af en af arbejdstilsynet godkendt læge.

Til stk. 4. Bestemmelsen angiver sammensætningen af det tidligere omtalte lægeligt-tekniske fællesudvalg, der træffer endelig afgørelse af spørgsmålet om tilladeligheden af at anvende unge mennesker til arbejde i virksomheder, der hører under loven.

Til stk. 5. Det fastsættes i denne bestemmelse, at arbejds- og socialministeren giver nærmere regler med hensyn til fremgangsmåden ved lægeundersøgelserne og om betalingen for undersøgelserne og udstedelse af erklæring herom.

Til stk. 6. Ved konventionerne om lægeundersøgelse er det fastsat, at disse undersøgelser ikke må medføre udgifter for barnet eller det unge menneske eller for forældrene. Det er derfor naturligt, at udgifterne må afholdes af arbejdsgiveren, og at der ikke sker fradrag i arbejderens indtægt, hvis lægeundersøgelsen må foretages i arbejdstiden, jfr. iøvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 10.

Til § 44.

Denne bestemmelse er ny i forhold til det oprindelige, af arbejdsrådet godkendte udkast. Fra lovens område er, medmindre andet følger af lovens enkelte bestemmelser, i henhold til lovens § 1, stk. 2, undtaget bl. a. arbejde, der udføres alene af sådanne medlemmer af arbejdsgiverens familie, som hører til hans husstand, jfr. § 1, stk. 2, nr. 2, og luftfartstjeneste, jfr. § 1, stk. 2, nr. 5. Konventionerne om lægeundersøgelse, der omfatter *erhvervsmæssigt* arbejde, gør imidlertid ikke undtagelse for de nævnte områder, og med henblik på at muliggøre Danmarks tiltrædelse af disse konventioner foreslås det derfor at lade bestemmelserne om lægeundersøgelse omfatte arbejde, der udføres alene af familiemedlemmer, der hører til arbejdsgiverens husstand, når det udføres *erhvervsmæssigt*.

Hensynet til internationale vedtagelser kræver vel ikke, at det nævnte arbejde også omfattes af de øvrige bestemmelser i kapitel 8, men det må anses for rimeligt at lade også disse bestemmelser gælde, således navnlig at forbudet mod anvendelse af børn under 14 år til *erhvervsmæssigt* arbejde også omfatter familievirksomheder.

At luftfarten er medtaget i § 44 vil ikke for tiden få nogen betydning, idet de gældende regler forudsætter en højere aldersgrænse end de i kapitel 8 nævnte som betin-

gelse for udstedelse af certifikat etc., men bestemmelsen er dog medtaget under hensyn til muligheden for en ændring af aldersgrænsen for arbejde ved luftfarten, hvilken grænse ikke er lovbestemt.

Til § 45.

Paragraffen indeholder bestemmelser om den hvileperiode, som nødvendigvis må tilsikres de unge mennesker af hensyn til deres åndelige og legemlige udvikling. Det fastsættes i denne henseende, at hvileperioden for arbejdere under 18 år indenfor hvert døgn skal udgøre *mindst* 12 på hinanden følgende timer — altså 1 time mere end for voksne arbejdere, jfr. § 32, stk. 1 — og at tiden fra kl. 18 til kl. 6 skal være indbefattet i hvileperioden, således at der er sikkerhed for, at de unge mennesker får adgang til fornøden nattehvile. Fra denne *sidste* regel gælder dog en række undtagelser, jfr. stk. 2.

Kravet om *nattehvile* for unge mennesker under 18 år indeholdes allerede i den nugældende arbejderbeskyttelseslovgivning, jfr. loven af 18. april 1925 § 2, § 2 indeholder ikke som det foreliggende lovforslag nogen *almindelig*, for alle under loven hørende erhvervsgældende regel om adgang til nattehvile, men angiver *for en række fagområder*, fra og til hvilket tidspunkt unge mennesker må beskæftiges henholdsvis morgen og aften. Selvom de fagområder, for hvilke arbejdstiden for unge mennesker således er reguleret i paragraffen, utvivlsomt dækker det meste af det faglige område, der henhører under loven, bliver der alligevel et vist område tilbage, for hvilket der ingen regel er givet i § 2, og hvor der således ikke gælder noget forbud mod unge menneskers natarbejde, f. eks. hotelfaget. I lovforslaget er der *dels* opstillet en hovedregel, gældende alle de faglige områder, der henhører under dette afsnit af loven, *dels* angivet, i hvilke tilfælde der kan gøres undtagelse fra hovedreglen. Disse undtagelser refererer sig imidlertid kun til den del af hovedreglen, der fastslår, at tiden mellem kl. 18 og kl. 6 skal være indbefattet i hvileperioden, hvorimod der *ikke kan dispenseres* fra kravet om en samlet hvileperiode på mindst 12 sammenhængende timer pr. døgn.

I en på den internationale arbejdskonference i 1919 vedtaget konvention om *unge menneskers anvendelse til natarbejde i industrien*, der er ratificeret af Danmark, er der givet nærmere regler for arbejdstidens begrænsning og de tilfælde, i hvilke arbejdstiden kan udstrækkes udover det sædvanlige. Denne konvention er ændret ved en på den internationale arbejdskonference i 1948 ved-